

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2017 ÅRG 49

Högst upp på Castel Sant'Angelo (Änglaborgen) i Rom kan man se ärkeängeln Mikael när han stoppar ner svärdet i skidan.

Biskopens spalt

Vi har lämnat sommaren bakom oss och även en stor del av hösten. Jag vill se tillbaka på några händelser som varit under hög- och sensommaren.

Vår sedvanliga samling i Söderköping med Gudstjänst på Capella har du säkert redan läst i förra numret av Communio.

I S:t Uriel, biskop Everts retreatställe, har det varit sesshin vid två tillfällen, dels i slutet av juli och dels i början av augusti.

Den 30 september avhölls traditionsenligt Samfundet Liberala Katolska Kyrkan sitt årsmöte. Efter att intagit lunch hölls ett mycket intressant föredrag om religionsteologi av Thorbjörn Carlsten. Därpå följde en Sakramental Välsignelse-andakt celebrerad av Rev. Krister Fast.

På Mikaelidagen högtidlighölls sedvanligt konsekrationen av Sankt Mikaels och alla Änglars kyrka med vandring i kyrkan från altaret till de sju konsekra-tionskorsen.

Diakonmässan celebrerades av undertecknad assisterad av Jonas Anundi och Krister Fast som diakon respektive subdiakon.

Sten-Bertil

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige årsmöte 2017.

Saxat ur årsmötes-handlingarna

Verksamhetsberättelsen:

Styrelsen har under verksamhetsåret bestått av följande ordinarie medlemmar:

Ordförande Sten-Bertil Jakobson, sekreterare Krister Fast, kassör Gunnar Kylberg, ledamöter Evert Sundien, Marianne Andersson Söderström, Eva Jakobson och Nappe Holmström Björnus. Suppleanter: Ulf G Johansson, Emil Karlsson, Irene Edén och Fernando Nope.

Protokollförda sammanträden

Styrelsen har under det gångna verksamhetsåret haft 5 protokollförda sammanträden, inklusive det konstituerande sammanträdet.

Ordinarie årsmöte

Årsmöte hölls den 1:a oktober 2016 i Liberalkatolska domkyrkan, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm. Beslut, ekonomisk-samt övrig redovisning återfinns i protokoll och övriga handlingar för årsmötet.

Liberala Katolska Kyrkans register

I kyrkans centralregister fanns vid verksamhetsårets utgång 591 personer registrerade, 408 av dessa är kyrko- eller församlings-medlemmar och 183 personer har anmält att de anser sig vara betjänade av kyrkan.

Liberala Katolska Kyrkans prästerskap

Vid verksamhetsårets utgång fanns inom samfundet 2 biskopar, 5 präster samt 2 diakoner i aktiv tjänst.

Communio

Samfundets tidning, Communio, har utkommit med fyra nummer. Från och med år 2016 utges tidningen endast via vår hemsida på internet.

Ekumenisk verksamhet

Kyrkan delar traditionellt den ekumeniska gemenskapen i Capella Ekumenica.

Internationellt samarbete

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige deltar i det internationella samarbetet inom "The Liberal Catholic Church" och dess "General Episcopal Synod" där Samfundets biskopar är medlemmar. Presiderande biskop i GES är sedan 2016-07-10 Biskop Michael Warnon, USA.

Kykobyggnaden

Kyrkans elanläggning har fått en behövlig genomgång. Utomhusmiljön omfattar ständig förbättring.

Sammanfattning

Styrelsen har under det gångna året arbetat med att förverkliga de beslut som fattades vid föregående årsmöte.

Vi ser fram emot att de positiva tendenser som visats sig under året kommer att utvecklas och resultera i en ökad verksamhet i församlingarna och kyrkogrupperna i Kristi tjänst.

Samfundets styrelse

Samfundsstyrelsens sammansättning och Verksamhetsplan, se sid 8

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

SJÄLENS HELANDE

Torbjörn Carlsten

Självvård, psykiatri och den meningssökande människan

Sedan ett antal år tillbaka har jag på olika sätt och utifrån olika infallsvinklar funderat över frågan huruvida orsaken till mycket av dagens psykiska ohälsa, det som vi bland annat sorterar under namn som "utmattningsdepression" och "utbrändhet", i själva verket handlar om något man istället skulle kunna benämna "meningslöshetssyndrom"? Frågan jag ställt mig är om det är känslan av att livet i det moderna samhället saknar en djupare mening som egentligen är roten, eller grundorsaken, till många av våra själsliga lidanden? Kan det till och med vara så att flertalet av den moderna psykiatrins diagnoser i grund och botten är etiketter på varierande former på kristillstånd av existentiell natur?

Den schweiziske psykologen Carl Gustaf Jung (1876-1961), lärjungen till Sigmund Freud som senare kom att intressera sig för utforskandet av det omedvetnas arketyper, myter och symboler, sade redan på 1930-talet att det som han kom att uppfatta som en tilltagande psykisk ohälsa i det moderna samhället bottnade i avsaknaden av en djupare andlig dimension i tillvaron. Frånvaron av det mytiska, det vill säga det existentiellt meningsbärande som förvaltas i framförallt religionerna, är enligt Jung en bidragande orsak till främst den västerländska människans psykiska ohälsa. Religionens försvinnande från vår kultur innebär nämligen att vi förlorar en förankring i en livets djupdimension med konsekvensen att vi blir själsligen utarmade.

Att behovet av andlighet och religion ändå tycks höra till människans natur kan vi dock kon-

statera om man begrundar den närmast explosionsartade ökningen av intresset för andlighet i takt med den tilltagande sekulariseringen. Samtidigt växer också köerna till de psykiatriska mottagningarna. De senaste tio åren har sjukskrivningarna för psykiskt lidande i Sverige ökat med 200 procent samtidigt som vi materiellt sett faktiskt lever i den bästa av världar. Den materiella och tekniska utvecklingen till trots förefaller människan inte bli tillfredsställd. Ju mer materiell välfärd vi uppnår, desto mer tycks vi lida psykiskt. Finns det ett samband?

Varför kan den moderna psykiatrin då inte hjälpa oss? Svaret på frågan kanske ligger i den nutida medicinska psykiatrins begränsade syn på människan som numera är detsamma som sina beteenden och där eventuella störningar i dessa beteenden kan knytas till störningar i hjärnans funktioner.

Den i princip enda boten som psykiatrin utifrån detta perspektiv erbjuder oss består då följaktligen av rationella metoder baserad på medicin och olika former av intensiva beteendeterapier.

Den amerikanske psykiatern och psykologen Edwin G. Boring (1886-1968) såg med kritiska ögon på den psykiatri som började växa fram i västerlandet under 1900-talets senare hälft och som fick allt större inflytande i den självvårdande verksamheten.

Psykologin förlorade först själen, sedan försvann medvetandet och därefter känslorna – kvar finns endast beteendet.

Ingen frågar längre efter den förlorade själen, den som i årtusenden antagits existera som en andlig dimension i människan. Allt färre blir de psykologer och

psykiatriker som idag kan, vill eller vågar prata om psykiskt lidande i termer av ångest, skuld och skam hos en sårad eller vilsen själ som lever utan rötter i sin ursprungliga andliga dimension. Anledningen till det är antingen därför att man inte själv tror på någonting sådant eller därför att det faller utanför ramen för det vetenskapligt acceptabla tänkandet att överhuvudtaget prata om det och att frågan därför har lämnats utanför det terapeutiska samtalsrummet. Alla beteenden har reducerats till något biologiskt ärftligt eller miljömässigt betingat och eventuella störningar skall då lösas utifrån dessa kriterier. Här anses det inte behövas någon Gud och inget bejakande av det andliga eftersom allt prat om skam och försoning, skuld och förlåtelse, synd och upprättelse förvandlats till "dysfunktioner" i hjärnan.

Dessutom är det ju svårt att förskriva en religion eller andlig praktik som recept för de moderna människor som i allt mindre grad lever med någon religiös världsbild. Samtidigt hävdar jag att en psykologi som inte förmår skänka människan också en känsla av att ha del i ett större meningsfullt andligt kosmos lindrar endast den psykiska ohälsan temporärt genom att dämpa symptomen, men grundorsaken till att den en gång uppstått förblir kvar. Jag tror med andra ord inte att den nuvarande psykiatrin förmår göra själen hel på lång sikt eftersom jag menar att grundorsaken till den tilltagande psykiska ohälsan idag i själva verket och i många fall är ett meningslöshetens symptom, ett uttryck för en själens vilsenhet, och därför ytterst sett ett andligt problem.

Inom den teologiskt inriktade självvården arbetar vi med frågor om själen och det mänskliga meningssökandet. Självvårdaren arbetar med den *meningssökande människan*.

Forts. sid 4

Själens helande

Forts från sid 3

Mitt perspektiv tar sin utgångspunkt i teologin som för mig är ett metodiskt studium av det som skänker det mänskliga livet mönster av mening, av sammanhang och tillförsikt. Eller för att citera författaren, teologen och journalisten Kerstin Vinterhed som träffsäkert anmärker:

Teologin är den enda kvarvarande humanistiska vetenskapen. Här står verkligen människan och hennes inre grubbel, hennes tro och tvivel i centrum medan överallt annars en eländig hjärnforskning verkar ta över. Jag blir fullständigt dödstrött på det eviga tjetet om belönings-centrum i hjärnan och att vi delar 99 procent – eller något ditåt – av arvsmassan med schimpanserna.

Det här måste inte betyda att det som den moderna vetenskapen kommit fram till för den skull måste uteslutas. Den moderna neuropsykiatriks kunskap om den mänskliga hjärnan har självklart sin givna plats i sammanhanget liksom att andra vetenskapliga perspektiv på olika sätt kan belysa den centrala frågan om meningslösheten som det psykiska lidandets rot. Själavård är inte att i någon bakåtsträvande anda vederlägga den moderna psykiatri som sådan, utan snarare att vilja komplettera en enligt min uppfattning alltför ensidigt begränsad människosyn hos såväl individ som samhälle och som jag anser är grundorsaken till många av dagens psykologiska problem.

Vi behöver återupprätta andlighetens och religionens värden för den meningssökande människan samtidigt som jag för ett kritiskt samtal kring rådande tendenser inom nutida psykiatri som enligt min uppfattning alldeles för enkelt och okritiskt stämplar människor i "dysfunktions-kategorier" (neuropsykiatriska diagnoser) istället för att gå djupare in i den enskildes

existentiella nöd med viljan att hela en sårad själ. Jag menar att reduktionen av människan till något som snarare påminner om en förvisso komplex men inte desto mindre en organisk maskin (eller "maskinell organism") berövar oss alla känslan för ansvar och mening som i förlängningen riskerar att leda till den individens kollaps och i förlängningen hela den västerländska kulturens totala kollaps och med den moralens sönderfall.

En teori om själen

Finns det en själ? Om ja, var skulle den finnas i sådana fall?

I alla tider, eller åtminstone så långt vi kan följa den tänkande människans historia, har man antagit att vi förutom den fysiska kroppen också har en unik speciell natur som är det genuint levande i oss, en andlig natur. Det är den som upplever och känner, som reflekterar över det egna självet och jaget, den som är lycklig och den som lider. Vi har kallat den "själen". Den är den oförstörbara kärnan i jaget, själva existensens centrum.

Antagandet om att vi är en själ är en allmänmänsklig erfarenhet som stöder sig på människans förmåga till självreflektion. Själens existens kan alltså stödjas empiriskt baserat på ett anmärkningsvärt stort statistiskt underlag av alla människors egen upplevelse av att finnas till, att vara medvetna jag som kan reflektera över sig själva. Ja, att till och med kunna reflektera över förändrade medvetandetillstånd, uppleva själva upplevelsen ("jag känner mig berusad", "jag håller på att förlora medvetandet", "jag upplever mina känslor"), är en unik förmåga liksom förmågan att föra den inre dialogen med sig själv, ibland med en klokare sida av sig själv! Den förmågan har i årtusenden legat till grund för vissheten att vi har en själ – en själ som på samma gång är medvetande samtidigt som den är höjd ovan medvetandet.

Den franske upplysningsfilosofen René Descartes (1596–1650) var

den förste att metodiskt bearbeta den unika jag-upplevelsen genom att på filosofisk grund avfärda alla auktoriteter utom den egna erfarenheten. Med utomordentlig noggrannhet ifrågasatte Descartes allt han någonsin lärt, hört i kyrkan eller studerat i litteraturen. Allt som i allmänhet antogs för att vara sant valde han att se som falskt. Till slut nådde han fram till punkten att det enda han säkert kunde veta bortom allt tvivel var det faktum att han *tvivlade*, själva tvivlet i sig.

Processen ledde honom fram till upplevelsen av platsen där själva tvivlet fanns, upplevelsens innersta rum – själen. Denna djupa självmedvetenhet formulerade han sedan i den numera berömda sentensen *cogito ergo sum* – "jag tänker (mer korrekt, "jag *tvivlar*"), alltså är jag". Descartes kom med denna slutsats att formulera *den certesienska dualismen*, en filosofi som gjorde klar åtskillnad mellan en i människan icke-fysisk självmedveten och självreflekterande själ, det "tänkande sinnet" (*res cogitans*) och den fysiska kroppen (*res extensa*) och dess funktioner.

Inom den psykodynamiska terapin (psykoanalys) och än mer inom den teologiskt inriktade själavården, är dualismens filosofi intressant eftersom den återspeglar den allmänmänskliga erfarenheten av "den inre konflikten", det vill säga spänningen mellan motstridiga tendenser och inre behov som väcker ångest, skuld och skam. Inom religionerna har upplevelsen av den inre konflikten oftast formulerats i teologiska begrepp om konflikten mellan "ande" och "kött" med varierande värderingar av den ena eller andra naturen. Med Descartes befriades dualismen från de religiösa värderingarna i det att han endast konstaterade att där föreligger en essentiell åtskillnad. Vad som sedan kan ses som antingen gott eller ont var för honom i detta fall utan intresse eftersom det hörde till det inlärdas som han ju valde att betvivla i och med att detta inte hade någonting med verkligheten som sådan att göra.

Från min Blogg

Att luft är massa har de flesta svårt att föreställa sig. Vi har överhuvudtaget svårt att förstå det vi inte kan se, inte kan ta på, som inte ger några sinnesintryck alls. Luft varken smakar eller luktar (förutsatt att den inte är svårt förorenad). Så när forskarna försöker förklara att vi egentligen befinner oss i någonting solitt blir vi förvirrade och vilsna. Ändå vill jag be dig att för en kort stund försöka tänka på luften omkring dig som en solid massa. Okej? Dra sedan tanken vidare en bit till och utöka experimentet till att föreställa livet självt. Om livet vore en fast massa runt omkring dig, bakom dig, framför dig, över och under dig... hur skulle du hantera det? Skulle du tycka att det vore okej, eller skulle du försöka borra hål lite varstans eller pressa "väggarna" ifrån dig för att få lite svängrum?

Människor talar ofta om att de vill ha frihet, utrymme - helt enkelt något slags fritt andrum där de finge vara spontana, vila, vara sig själva. Så hur kommer det sig att de agerar precis tvärtom? I stället för att rensa upp så att luften (i den mening jag hintade ovan) omkring dem blir friare att andas (d.v.s. skapar sig ett andrum), trycker de in allt mer i den. Och när de ändå får en lucka i livet, skyndar de sig att fylla den med något meningslöst bara för att själva tomrummet skrämmer dem. Tystnad, långtråkighet, hål i "schemat" verkar göra människor så obegripligt nervösa... och jag undrar varför?

Om jag sitter alldeles still här i soffan och inte har något som helst ljud omkring mig, hör jag hur det susar i mina öron. Delvis är det förstås min tinnitus, delvis är det ljudet av livet inne i kroppen... blodets oändliga rusande genom ådernätet, framför allt. På det viset kan tystnad vara lite jobbig, för susandet är tröttsamt i längden. Lyssnar jag utåt, hör jag kanske andra ljud - maskiner som arbetar, rör som brusar av framrusande vatten, grannar ute i trapphuset

eller utanför fönstren, trafikbrus, fågelsång o.s.v. Men inget av det här känns skrämmande, åtminstone inte för mig. Inte heller blir jag skrämmd av sysslolöshet per se, d.v.s. förutsatt att jag inte försummar något jag borde göra som t.ex. bädda mammans säng innan hon skall lägga sig, diska så att vi har bestick, gå ut med Belle om hon behöver rastas e.dyl. Så personligen har jag inte erfarenhet av att bli rädd för långtråkighet. Därför har jag förmodligen svårt att förstå varför andra människor tycker att det är så otäckt "när det inte händer någonting" att de hellre sysselsätter sig med precis vad som helst för att slippa det - också sådant som skadar dem. Och som skadar andra. Det finns ju - om man nu absolut måste vara sysselsatt med någonting - vettiga saker att ägna sig åt, saker som är bra för en, uppbyggliga, roliga, trevliga, vilsamma, avkopplande.

Det finns de som inte kan läsa en bok därför att läsning är för långsam eller tar för lång tid. De kan inte syssla med en och samma sak någon längre stund och de tillåter sig inte att bli uppslukade av något så att de slutar ha koll på vad som händer omkring dem. Många tycker att tanken på att ligga och slappa i ett badkar fullt med varmt vatten är fasansfull - inte av hygienskäl, utan för att det tar tid och är inaktivt. Alldeles för många människor i världen vägrar att sova så länge som de skulle behöva, för de tycker att sömn är slöseri med tid.

Jag, som tillbringar väldigt mycket tid på sjukhus och i andra vårdmiljöer, studerar ofta hur folk betar sig där. Rastlösheten är påtaglig, och ibland funderar jag över hur många som skäms över att de tycker om att ligga på sjukhus därför att de plötsligt får tid att bara vara. Hur många får stressymptom av att bli inlagda? Hur många patienter tvingas personalen hantera extra därför att den påtvingade sysslolösheten gör dem irriterade, ångestfyllda, deprimerade, arga eller hyperaktiva?

Inte p.g.a. sjukdomen eller skadan utan p.g.a. att de inte kan göra vad de normalt gör av sin tid.

Att anhöriga har svårt att sitta still är alldeles uppenbart - besökarna vimlar i korridorerna inne på avdelningarna, springer fram och tillbaka i egenpåtagna "ärenden", vandrar vilset fram och tillbaka inne i sjuksalarna, talar i telefon, bläddrar i utslitna gamla tidskrifter o.s.v. hellre än att sitta stilla vid en sjuksäng och tala med patienten - eller ännu värre, vara tysta. Det är i stort sett bara äldre som verkar klara av att vaka vid en sjuksäng... åtminstone har jag aldrig sett en individ i arbetsför ålder sitta alldeles stilla i flera timmar vid en sjuk anhörigs sida. Är det sjukdomarna som skrämmer dem? Tanken på att vara i närheten av lidande och kanske t.o.m. döende? Men den här rastlösheten har jag sett också på sådana avdelningar där döden är långt borta, t.ex. på ortopedien. Att ens anhörig ligger gipsad borde inte stressa en familjemedlem eller vän, det handlar bara om tid och tålmod... men det verkar vara just tålmodet som saknas. Och det är lite grymt mot den sjuke, som sett fram emot besöket och har tråkigt när hen ligger i sängen och väntar på att det gipsade benet skall läka.

Hur gör du när du besöker en familjemedlem eller vän på sjukhus? Har du kunnat sitta länge och tyst vid en sjuksäng utan att få myror i kroppen? Och hur har du känt det när du själv legat i sjuksängen och din besökare inte kan ägna dig uppmärksamhet utan rör sig rastlöst under ett i ditt tycke alldeles för kort besök?

Jag skall absolut inte påstå att jag behärskar tålmodets konst till fullo... det finns stunder när situationen blir för jobbig och jag tvingas lämna rummet en stund för att dra efter andan. Inte av tristess, utan för att jag känner mig hjälplös. Men jag övar troget, det lovar jag.

Carin Carlström

Närheten till en andlig värld

Vi människor lever i ett ständigt brus, sinnesintryck kommer till oss från alla tänkbara håll. Så snart vi vaknar har vi framför oss antingen morgontidningen, fylld av braskande nyheter, inte minst om våld, krig, och annat upprörande - eller så sätter vi kanske på morgon-TV, som tätt avbryts av nyhets-sändningar med liknande innehåll. I bästa fall har vi i samband med uppvaknandet inte glömt vår morgonbön! Eller har vi?

Stress under arbetsdagen och ibland saker som går oss emot eller svåra beslut som ska fattas följer ofta. På kaffe- och lunchrasten diskuteras så våldet i förorterna och en skjutning som inträffade dagen före.

Vi vandrar hemåt, ibland med en känsla av olust och rent fysiskt en smula magvärk. Kvällstidningarnas löpsedlar är braskande.

Men - vad har hänt med känslan av frid och glädje vi hade när vi den gångna söndagen lämnade kyrkan, Gudstjänsten, samvaron efteråt. Är allt detta helt borta?

Jag tror att vi glömmet att släppa fram intuitionens röst, som jag tror ofta är Guds röst. Om vi försöker att bland flödet av negativismer inte stänga porten till det gudomliga kan faktiskt våra dagar komma att se annorlunda ut.

Det är svårt att höra den röst som talar kärlekens språk, vi är inte vana att sätta den främst, att höra den lågmälda impulsen från

ovan i vårt hjärta. Den får oftast drunkna i vardagens larm.

Det gudomliga vill alltid gärna möta oss, inte bara på söndagarna i Gudstjänsten.

Låt oss se några exempel! Både där resultatet av uppmärksamheten blev gott, och där bristen på hörsamhet gav ett mindre lyckat utfall.

Först en person som efter en konflikt med ägaren till sin bostad hade sett det som nödvändigt att flytta och därför sagt upp lägenheten. Dagen efter inlämnad uppsägning vaknade hen på morgonen med ett ryck och satte sig omedelbart upp i sängen uppfylld av ett inre medvetande, en inre röst som hade ett enda budskap: "Ring omedelbart till förvaltaren. Dröj inte, gör det nu, omedelbart". En sådan sak är lätt att avfärda, kanske som resterna av en dröm. I detta fall åttlyddes rösten och personen detta handlar om ringde en tidig morgon till den ansvarige och bad att om möjligt få bo kvar och att få återkalla sin uppsägning. Hen kände med hela sitt väsen att det var det enda rätta. Svaret kom efter en kvart, då förvaltaren konsulterat ägaren - och det var positivt. Du får stanna, jag river pappret. Efter detta följde 13 bra år, det var helt enkelt Guds vilja och önskan att närheten till naturen och det rogivande landskapet skulle få fortsätta att ha sin läkande verkan.

Så sitter en annan person vid sitt skrivbord i chefsrummet på arbetet. Hen trivs storligen med allt på denna arbetsplats, arbetsinsatsen är mycket uppskattad och det finns några viktiga mentorer som hjälper till att driva verksamheten framåt. Men just denna dag är en av de sista, eftersom hen har sökt ett annat chefsjobb. Plötsligt hörs en tydlig inre maning. Distinkt, men kort: "Ta tillbaka uppsägningen, stanna på ditt arbete"! Men i detta fall avvisas den välvilliga inre maningen av en högst mänsklig åsikt: Det nya jobbet ger ju högre lön!

Så sker ett byte av arbetsplats. I början verkar allt normalt, men redan efter några månader visar det sig att här inte finns några mentorer, däremot en högre administrativ ledning som är negativ, till och med aggressiv. Och bara en kort tid senare börjar för vår penningtänkande enhetschef något alldeles nytt och oväntat, det vi kallar vuxenmobbing. Några personer i personalen gör varje dag till en prövning. Och slutet på historien blir inte gott.

Vi ska nog försöka stilla oss i vardagen och försöka bereda plats för vår intuition, eller budskap från den inre rösten som vi kan kalla dessa korta och - visar det sig - ofta så viktiga uppmaningar vi får ta del av. Tänk om det är Guds röst som talar i dig!

Dag Kyndel

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis	160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupporna

TRE GUDOMLIGA EGENSKAPER

I *Communio* nr 2 2014, skrev Ingemar Aronsson om sitt andliga andliga uppvaknande efter 33 års daglig meditation i artikeln "Jag blev Upplyst i tunnelbanan.

Här beskriver han ingående de olika egenskaper i det Upplysta Medvetandet, som också kan kallas självet.

Kunskap om Självet tre inneboende egenskaper och om att "se" Självet

De tre egenskaperna i Självet är: Vittnet, Lycksaligheten och Intuitionen/Intellektet. Jag kommer att beskriva vart och ett av de tre olika egenskaperna i var sitt kapitel.

I fjärde kapitlet skall jag beskriva hur det går att se Självet i andra varelsers ögon och hur det ser ut.

Vittnet

När Vittnet väl har vaknat inom medvetandet så blev det också möjligt att få en mer övergripande kunskap om vad det var som jag upplevde inom mig själv, i Självet.

Och även om de tre tentaklerna jag hade sett, som varit inneslutet inom självet och som hade packats upp, ut till utsidan av Självet. Jag såg dem när jag betraktade Självet utifrån den svarta rymden, strax innan jag drogs in i det gyllene klotet som var Självet (=Gud).

Vad var de för någonting? De befann sig utanför Självet innersta kärna som kanaler eller som jag såg det utifrån den svarta rymden, som tentakler som spretade ut från klotet, ut i den svarta rymden. Jag förstod nu med hjälp av Vittnet eller genom Vittnet, att det var Självet förmåelseorgan eller känslspröt, genom vilket Självet upplever sig själv utanför, men också inom sig själv, åtskild och separat. Den svarta rymden, förstod jag, är också Självet, men som Självet har skapat för att kunna uppleva sig själv, utifrån, men ändå inifrån, så att säga, eftersom ingenting kan existera utanför Självet, egentligen.

Självet har själv skapat en separation inom sig själv för att kunna uppleva sig själv.

När Vittnet vaknat inom mitt medvetande så får jag automatiskt tillgång till en helt ny, men klar kunskap, om Självet natur och egenskaper. Man kan säga att inom Vittnet så finns det ett minne, som

kommer ihåg olika saker och händelser, vad som händer i Självet.

Det kommer också ihåg vad som har hänt i mitt personliga liv när jag tittar tillbaks på vissa händelser i mitt liv. Båda aspekterna finns i där. Vittnets minnesbank kan liknas eller beskrivas som följande: Det gillar att ta foto och fungerar ungefär som en kamera.

Eller vissa händelser spelar den in det på film, ungefär som vi spelar in på en videofilm med en videokamera. Händelser i livet som tidigare varit dunkla, därför att de legat på en djup andlig nivå inom medvetandet. Det läggs per automatik en täckande hinna över.

Varför vet jag inte? Detta kan beskrivas som om att linsskyddet sätts på över Vittnet.

Nu är linsskyddet borttaget och nu när jag ser genom Vittnet, är det som att se genom en kikare, kameralins eller videokamera.

Det upplevs som att se på en inre film eller en inre video, i vittnets minnesbank.

Minnesbank spelar upp tillfällena i mitt personliga liv, där jag varit "Vaken" eller i ett andligt "Klart och bevittnande" tillstånd.

Ett exempel på ett sådant tillfälle är: -när jag var uppe på toppen av ett norskt fjäll i september månad, år 2003, tillsammans med tre mediterande vänner.

Vi var fyra grabbar som åkte upp till Grövelsjön i nordvästra Dalarna. Därifrån åkte vi in i Norge och klättrade upp på ett fjäll, som var ca 1000 meter högt. Där och då, på fjällets topp, fick jag en euforisk kick av den enormt fina och vidsträckta vyn som jag upplevde.

De andra sa att de aldrig hade sett en så lycklig människa tidigare. Jag liksom strålade av en inre glöd och glädje, samtidigt som jag sprang omkring i ett glädjerus och sa: "kolla det här, kolla där och oh, vilken utsikt, va' häftigt"! Vittnets minnesinformation om

denna händelse i livet, är att här har linsskyddet åkt av.

Inget linsskydd! Klart "Bevittnande", både inom och utom mig. Här är en stund av "Vakenhet". Vittnets minnesbank visar flera sådana här tillfällen tillbaks i mitt liv.

Ett annat sådant tillfälle är i en stark upplevelse tillsammans med det indiska kvinnliga helgonet som har gift mig och min fru, Katarina, Mata Amritanandaji, kallad "Amma" som betyder moder.

Lycksaligheten

Den andra tentakeln som viker sig ut från Självet, är "Bliss" eller Lycksalighet.

Det är Självet känslorgan eller känslspröt, som förmedlar känslöstryck.

"Bliss" eller Lycksaligheten är en genuin känsla av sann glädje, tillfredsställelse och av berusande helighet. Ja, rent ut sagt en himmelsk lycka av en sådan omfattning och kraftighet att det är väldigt svårt att beskriva med ord. Den måste upplevas och endast då blir den begriplig eller förståelig för de eller den som upplever den eller har upplevt den eller kommer att uppleva den.

Lycksalighetens natur är att cirkulera och att omsluta och att gå tillbaka till ursprunget.

Den utgår från Självet och ut genom sitt eget känslorgan, dvs. den andra tentakeln, som spretar ut från Självet. Den åker ut i den svarta rymden, igenom den svarta rymden och tillbaks in i Självet igen. Detta är som en cirkelrörelse. Från Självet, genom Självet, tillbaks till Självet. Lycksalighet kan inte enbart upplevas som en "känsla" i medvetandet och kroppen, utan kan även "ses" med det inre ögat, eller rättare sagt genom Vittnet. Genom Vittnets kameralins eller kikare/video-kamera så ser man att Lycksaligheten har en form.

Forts. i Communio nr 4

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars
Församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen,
112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst:
Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst:
Jonas Anundi, 08-724 94 11.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop
Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan
16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34
70.

Bankkonto: LKK Maria församling
Cnr 6546 Kontonr 962452718

GULLSPÅNG

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Östergat. 11
547 31 Gullspång
tel 073-567 83 40

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet
kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den
svenska grenen av Liberala
Katolska Kyrkan och utkommer
med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller
uttryckta uppfattningar i denna
tidning, bara när de är betecknade
"officiellt".*

**Sista manusdag för nr 4-2017
är den 8 december 2017.**

Samfundsstyrelsen 2017 - 2018

Efter årsmötet den 30 september 2017 konstituerade sig styrelsen enligt följande:

Ordförande: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70
Sekreterare: Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 08-724 83 28
Kassör: Björn Svensson, Stamgatan 74 2 tr, 125 74 Älvsjö, 073-559 61 59
Ledamot: Nappe Holmström Björnus, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, 08-717 26 99.
Ledamot: Eva Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70
Ledamot: Marianne Andersson-Söderström, Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping, 011-16 10 81
Ledamot: Evert Sundien, Hagagatan 37 1tr, 113 47 Stockholm, 08-33 20 06
Suppleant: Iréne Edén, Välljärngatan 52, 724 73 Västerås, 021-30 02 31
Suppleant: Ulf G Johansson, Gamla Värmdövägen 2, 10tr, 131 37 Nacka, 070-810 56 69
Suppleant: Fernando Nope, Inedalsgatan 5. Lgh 1206, 112 33 Stockholm, 08-653 36 38
Suppleant: Emil Carlsson, Granitvägen 10 B, 752 43 Uppsala, 018-50 62 20

Verksamhetsplan 2017 - 2018

1. Nytryck av den lilla vita pamfletten.
2. Träff på lördagen i Norrköping /Söderköping i samband med att kyrkan firar "gudstjänst på Capella.
3. Fortsatt utgivning av Communio via internet. Den som önskar Communio i pappersform ska kontakta respektive församling.
4. Fortsatt försäljning av pins föreställande LKK 's vapen.
5. Kontinuerlig uppdatering och utveckling av hemsidan.